

6. Úgy érzem jó úton járunk azzal, hogy **közösségi kapcsolataink** vannak. Ez független tükröt tart elénk, segít abban, hogy felismerjük önzéseinket, ezáltal olyan lelkülethez segít, ami csodálatos energiaforrásokat, szeretetre indító emberi kapcsolatokat, aprópénzre váltott osztozó köröket hoz létre. Felelősek vagyunk egymásért és közös felelősséget hordozunk, hogy termékeny gondolatokkal „szennyezzük” a környezetünket, ezáltal szebbé tehetjük a világunkat! Segítsen minket a Teremtő, hogy osztozásainkon keresztül felismerjük Őt, ezáltal tudjunk ennek másodlagos hasznaival élni, de nem visszaélni! Itt a Bokorban olyan segítő és támogató közösségben vagyunk, ami segít, hogy ezt a tudást minél tökéletesebben tudjuk alkalmazni.

Még egy utolsó fontos cölöp: **Ne keményedjen meg szívetek lágya!**

1. Hiszel-e abban, hogy a kényszeres fogyasztás helyett, amivel erőforrásokat vesz el másoktól, az egyszerűbb élet is elégséges. Ha igen, akkor az így felszabaduló erőforrásaidat mire fordítanád?

2. Gyökeres megoldások felé! Melyek a közgondolkodás-köztudatformálás eszközei és módjai?

Pótkérdés: Szélsőséges egyenlőtlenségeket tapasztalva, megbocsátható-e a harcias fellépés?

MÁRCZIANCSA

ÖNZÉS-OSZTOZÁS

Nem fogok semmi újat mondani, csak, amit már mindannyian tudunk, de újból és újból emlékeztetni kell magunkat és tudatosítani ezeket.

A szenvedés a világban egy materialista, önző, fogyasztó életmód következménye.

Belül önzés, kívül szenvedés.

Az osztozás célja, a szenvedés csökkentése. Nem csupán, az emberi, de minden érző lény szenvedése, sőt a jövőbeli élőlények szenvedésének enyhítése.

Hogyan?

Adással, osztozással, életmód váltással, fogyasztás csökkentésével, tudatformálással.

Az ember a test, lélek, szellem hármasságában él.

Mindhárom szinten vannak szükségletei.

Ha bármelyikben hiányt él meg, szenved. E három egyensúlya, harmóniája adja boldogságunkat.

E három területen adhatunk. Osztozhatunk. Csak azt tudjuk adni, amink van. Szeresd felebarátodat, mint önmagadat.

Önmagunk szeretete azt jelenti, hogy magamat egy elégedett, harmonikus emberré formáljam. Akkor tudok anyagiakat adni, ha magam jól gazdálkodom, beosztó, takarékos vagyok.

Akkor tudok lelki támaszt, vigaszt, megértést, életkedvet, energiát, örömet adni, ha nekem van.

Szellemieket, ha olvasok, tanulok, elmélkedem, meditálok. Szeresd magad, ápd magad, töltődj, légy fenn!

Vegyél vissza!

Háromról kettőre.

Azt gondolom, az osztozáshoz nem elég a tized, (ami még farizeusivá is tehet) ha közben akarva-akaratlan olyan életmódot élünk, ami fenntartja, újratermeli az egész bolygó kizsákmányolását.

Tehát vegyünk vissza!

A XXI-ik század feladata a fogyasztás megtagadása, csökkentése. Mindennek az ellenkezőjét kell tenni, mint amit a nyugati fogyasztói szemlélet ránk erőltet.

Az egyre jobbat, egyre többet, egyre gyorsabban helyett egyszerűbben, kevesebbet, lassabban.

Egyszerűsége törekedni mindenben:

egyszerűbb eszközök

egyszerűbb ételek, egyszerűbb ruhák

egyszerűbb megoldások,

egyszerűbb, egy értelműbb mondatok.

Isten mindig az egyszerűben van.

Kevesebbet!

Kevesebb is elég mindenből. A sokat, nagyot helyett kisebbet, kevesebbet. Mint tudjuk, „a kicsi a szép” a kevesebb a több. Kevesebb étel, ital, benzin, kevesebb repülés, kevesebb húsevés, kevesebb csomagolás, stb

Lassabban!

A világ egyre gyorsít, mi lassítsunk! „Állítsátok meg a világot, ki akarok szállni” szól a grafiti.

Pörgetjük a világot és a világ pörget minket. Mindent lassabban, elmélyültebben, tudatosabban tenni. A most-ban levés nem idő, hanem a tudatos jelenlét. Egy kapu, melyen átlépve átlényegül minden.

Pénz nélkül – gazdagon

Egy derűs, megelégedett élet praktikái

Nem lemondani kell, csak más módon kell igényeinket, szükségleteinket kielégíteni. Keressük mindig az olyan megoldásokat, amelyek a legkevesebb pénz, idő, energia ráfordítást igényelnek, figyelve ezek arányaira is – hogy ezekből jusson mások megsegítésére is.

Ne váljunk igénytelenné, rosszul öltözötté, rászorulóvá. Kevés pénzből is lehet kreatívan, izléseesen élni.

Belül kell átformálódunk, látásmódot váltani, nem lemondásra kényszeríteni magunkat.

Alapélményem, hogy amire valóban szükségünk van, az JÖN. Ami nem jön magától, azt lomtalanításból, kuka tetejéről, turkálóból szerezhetjük be.

Nem veszünk újat szinte semmiből, Barkácsolunk, felújítunk, varrunk, stb.

Mindenki másban spórolós, másban pazarló.

Javaslom, figyeljük magunkat, miben vagyunk takarékosak, miben herdák. Inspiráljuk egymást öltetekkel, segítsük példákkal.

Összegyűjthetjük ezeket egy **ÖTLETTÁRBAN**.

Fordulóponthoz érkezünk. Más módon kell, lehet majd élni.

Fogyasztói létmódból teremtő létmódba

A mindenből újat, mindenből készet, automatizáltat, ez kiszolgáltató és függőséget teremtő életmód. A túltechnicizált világ elidegenedett és életképtelenné tesz, ha kihúzzák a dugót.

A fogyasztó-létmód pedig mindenekelőtt egy bekebelező, elnyelő, energiát leszívó létmód.

Egy önellátó, termelő, teremtő, alkotó létforma felé kell tartanunk, ami megóv, megőriz, előteremt, felújít és mindenekelőtt feltölt, energiát ad, és visszavezet a természethez, Istenhez, önmagunkhoz.

Nincs én bajom, te bajod, csak „mi bajunk”.

Össze vagyunk kötve. Nincs elkülönülés se Istentől, se embertől. A világegyetemben semmi sem létezik, minden mástól függetlenül, minden összekapcsolódik egy szinten – összefonódunk az élet szövetében.

Nem tehetek semmit, ami ne lenne kihatással az egész bolygóra.

Egységben vagyunk.

Vagy együtt boldogulunk, vagy együtt pusztulunk.

VINCZE GABRIELLA

ADÁS, OSZTOZÁS

Mottó:

„Nem eseményvezérelten, hanem gondolatvezérelten kell élnünk”

(Vincze Endre)

Az elmúlt munkaév központi témája az adás, osztozás volt; a KVT-n két előadó: Áts Bandi és Márczi Anca ezt témát boncolta, szálazta szét, járta körül.

Óhatatlanul felmerültek kérdések az emberben - talán nemcsak bennem. Legelsőként ez: mi lehet az oka annak, hogy ezt a sokszor, sokféleképpen lerágott csontot előkotorta a KV? Nincs más gondolat, nincs más ötlet?

A második kérdés: Mit találhatunk **még** vajon mi, beérett, megfáradt, elégedett, másoknak évtizedek óta gépiesen, szebben mondva: rutin-szerűen adakozó, a

fenti témát folyamatosan porondon tartó, odafigyelő emberek, ebben az évben, ebben a témában?

Erőforrások

Fogyasztani, megosztani erőforrásokat lehet. Ezek lehetnek saját személyes erőforrásaink, de lehetnek mások személyes erőforrásai is, (például visszaélek mások idejével, vagy türelmével); vagy közösségi – társadalmi, emberiség léptékű, azaz globális (sőt kozmikus) erőforrások.

Alapvető erőforrások az alábbiak:

energia

anyagiak

idő

A teljesség igényétől most eltekintve, nem vizsgáljuk pl. a munkaerő, munkakedv- és kedvetlenség, motiváció, kompetencia, tehetség, akaraterő és ezek felhasználása vagy paragon hevertetése és egyéb túl-, vagy alul-használt erőforrásainkat. Abban bízunk, hogy a kérdésfelvetés okán ráirányul figyelmünk az **oknyomozó önvizsgálat** szükségességére és kiterjesztésére személyiségünk egyes, áttekintésre szoruló területeire.

Mindezek az erőforrások egymással szoros összefüggésben vannak, érdemes lenne úgy vizsgálni őket, de jelenleg 30 percünk van, nincsen erre két hetünk.

Akik osztozni akarnak

1. A belső rend

A belső rend az osztozás, az adás feltétlen feltétele. Mielőtt erre térnénk, három plusz egy kulcsfogalommal foglalkoznunk kell.

Az adás-osztozás két remek előadása után - valaki a KV-ból - ezt a három szót: **fogyasztás, túlfogyasztás, kényszeres**, egy mondatba fogalmazta a kiscsoportos megbeszélések indításaként. Magam hozzáteszem a fenti háromhoz: **sablonos**.

Kényszeres

Az adás, osztozás egyik személyi, és **szemléletbeli**, napi aktuális **gátjának** a **kényszeres** fogyasztás, sőt a kényszeres túlfogyasztás jelölhető meg.

A KVT előadás tágabb értelemben a fenti fogalmakkal leírható tartalmakat állította szembe az evangéliumi egyszerű életvitellel, az „elég” világával.

Ezeket a kifejezéseket, szavakat, tartalmakat úgy vélem, nem hiábavaló a délutános műszaknak is elgondolkoznia.

Mit jelenthet az, hogy kényszeres?

Kényszeres fogyasztó, kényszeres túlfogyasztó.

A jelzőként használt „kényszeres” kifejezés azokra illik, akik bizonyos értelemben személyiségzavarban szenvednek, és cselekedeteik – jelen esetben - túlfogyasztásuk pótcselekvés.

Ha olyan vélt vagy valós **hátrányt** tapasztalnak, ami a szerencsésebbekhez **képest** akár társadalmi-